

Ταπείνωση και αγάπη προς τον πλησίον.

π. Κωνσταντίνος Κόμαν.

Μη κρίνεις και καταδικάζεις κανέναν άνθρωπο, παιδί μου –έλεγε ο άγιος Ρουμάνος Γέροντας Παΐσιος (Ολάρου). Είναι μεγάλο αμάρτημα να κρίνεις τους άλλους. Βλέπεις κάποιον ν' αμαρτάνει; Δείξε καλοσύνη με τον λογισμό σου σ' αυτόν, λέγοντας μόνο: «Κύριε, ο καημένος, τι του έκανε ο διάβολος...».

Μη κρίνεις κανέναν. Να τους βλέπεις όλους το ίδιο. Να μη λες ότι ο ένας είναι καλύτερος και ο άλλος χειρότερος. Να μη καταδικάζεις κανέναν. Να τους θεωρείς όλους καλούς και καλύτερους από σένα. Να μη εξετάζεις τι κάνουν οι άλλοι· πρόσεχε μόνο τα δικά σου έργα και τους λογισμούς σου.

Υπήρξε ένας αδελφός, ονόματι Κάρπος, ο οποίος, επειδή έβλεπε ότι δεν μπορούσε να πολεμήσει με τους αιρετικούς, άρχισε να προσεύχεται: «Κύριε, πάρε τον τάδε απ' αυτή την γη, διότι, όπως βλέπεις, κάνει τόσα κακά, σκανδαλίζει τόσο κόσμο...». Έτσι προσευχόταν πάντοτε.

Μια νύκτα ονειρεύτηκε τον Χριστό σταυρωμένο επάνω στον Σταυρό, ο Οποίος έστρεψε το μάγουλό Του στον Κάρπο και του είπε: «Χτύπα, Κάρπε, χτύπα... Αν εγώ είμαι έτοιμος να σταυρωθώ για δεύτερη φορά γι' αυτή την ψυχή, πώς εσύ προσεύχεσαι να τον θανατώσω;» Αυτό είναι. Είδες, παιδί μου;

* * *

Η ταπείνωση πηγάζει από την αγάπη. Αν αγαπάς κάποιον, δεν τον κακολογείς, δεν τον περιφρονείς, δεν τον στενοχωρείς, διότι πληγώνεσαι. Αν στενοχωρήσεις κάποιον με τα λόγια σου ή τη συμπεριφορά σου, δεν μπορείς ούτε να φας, ούτε να προσευχηθείς, ούτε και να κοιμηθείς.

Δεν είναι όμως δυνατόν να μη πληγώνεις κανέναν· μπορεί, χωρίς να το αντιληφθείς, να πεις έναν ακατάλληλο λόγο σε κάποιον. Αλλά, όταν συναντήσεις αυτόν που λύπησες, αμέσως κάνε του μια υπόκλιση και πες του: «Συγχώρεσέ με, αγαπητέ μου, διότι σε στενοχώρησα». Και όταν θα πεις «Συγχώρεσέ με» εξέρχεται αμέσως, κατά τρόπο ανερμήνευτο, όλη η στενοχώρια του, σκορπίζεται τελείως και δεν παραμένει τίποτε μέσα στην ψυχή του. Και ο διάβολος κοιτάζοντας από μακριά, είναι τελείως ηττημένος, και στα χαρτιά του δεν παραμένει πλέον τίποτε γραμμένο.

Μην αφήνεις να περνά από το κεφάλι σου ο λογισμός ότι πρέπει οπωσδήποτε σε όλα να ευχαριστείς τους ανθρώπους. Προτίμησε να ζεις χωρίς τη δόξα και την εκτίμηση του κόσμου. Ο κόσμος δεν έχει τίποτε να δώσει παρά μόνο αυτή την ψεύτικη δόξα και τιμή.

Τι το όφελος για την ψυχή σου, όταν ακούς από τον κόσμο να σου λέει ότι είσαι ή ότι δεν είσαι αμαρτωλός; Μήπως αυτός θα σε κρίνει; Πρέπει να υπομένουμε κάθε θλίψη και στενοχώρια, κάθε ονειδισμό και περιφρόνηση του κόσμου, διότι και ο Χριστός μάς μακάρισε ως εξής: «Μακάριοι εστέ όταν ονειδίσωσιν υμάς και διώξωσι και είπωσι παν πονηρόν ρήμα καθ' υμών ψευδόμενοι ένεκεν εμού» (Ματθ. 5:10).

Πρέπει να τα υπομένουμε όλα, αδελφέ μου, με ταπείνωση για την αγάπη του Χριστού μας. Μόνο έτσι θα κερδίσουμε κι εμείς τον Παράδεισο, αν όχι ολόκληρο, τουλάχιστον μια γωνιά του, τη πιο μικρή.

Σου φαίνεται δύσκολο έργο η ταπείνωση, αδελφέ μου. Αλλά δοκίμασε πρώτα και βλέπε, αν μπορείς να σηκώσεις μια πέτρα και μετά λέγε «δεν μπορώ». Η ταπείνωση της καρδιάς πηγάζει από την αγάπη που προέρχεται από τον Χριστό.

Από το βιβλίο: π. Κων. Κόμαν, Αρχιμ. π. Ιωαννικίου Μπάλαν, Ο Γέροντας Παΐσιος Ολάρου, Πνευματικός του Γέροντος Κλεόπα Ηλίου (1897-1990). Μετάφραση-επιμέλεια υπό αδελφών Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους. Άγιον Όρος 1990.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>